

Kiáltó Szó

A TATABÁNYA-BÁNHIDAI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET IDŐSZAKOS LAPJA

„Milyen kedves annak az érkezése, aki örömhírrrel jön a hegyeken át! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik!” (Ézsaiás 52,7)

Szeretett Testvéreim!

Nem mindegy, hogy ki uralkodik egy népe egy ország felett. Látjuk a történelem példáit, ha rossz kezekbe kerül a hatalom, hova juthat egy nép, egy ország. Így van ez az ember életében is. Nem mindegy, hogy ki az életünk Ura! Isten nélkül, ha mi akarjuk megmondani, mi legyen, akkor elrontott dolgok sorozata következhet be. Van a Bibliában egy ember, akinek a neve azt jelenti: csaló. Amíg csalással, ügyeskedéssel próbált boldogulni, sokat kellett szenvednie. De eljött az életében a pont, amikor találkozott Istennel és nemcsak a neve változott meg, hanem az élete is. Igen, Jákóbról van szó, akinek Isten egy új nevet adott: Izráel. Ez a név pedig azt jelenti: Isten uralkodik. Jézus Krisztus azért jött el erre a földre, hogy szeretetével és kegyelmével hatalomátvételt hajtson végre az ember életében. Testvérem! A te életedben ki uralkodik? Ne félj átadni az uralmat Jézusnak, hiszen Ő úgy irányít majd, hogy akaratának teljesítése öröm lesz a számodra. Vele élheted át az igazi szabadságot. Ez karácsony szívet és lelket melengető üzenete. Ha már Ő az életed Ura, add ezt a hírt tovább te is!

Áldott, békés és csendes Karácsonyt kívánok a testvéreknek!

Szilágyi Sándor
lelkipásztor

Miért mi kapunk ajándékot Jézus születésnapján?

Egyik este – mint ez gyakran megesik az adventi időszakban - a gyerekekkel a karácsonyról beszélgettünk. Egymás szavába vágva kezdték mondani, hogy majd mit írjuk a Jézuskának címzett levélbe, milyen ajándékokat szeretnének kapni. Egyszer csak a 6 éves Máté fiam kikerekedett szemmel megkérdezte: „Anyá, miért mi kapunk ajándékot Jézus születésnapján?”

Váratlanul ért a kérdés. Valami konkrétabbat akartam mondani annál, hogy Jézus a szívünkben szeretne lakni, és az neki a legnagyobb ajándék, ha beengedjük. Meg is beszéltek gyorsan, hogy bizony az Úr Jézus megérdemel legalább egy szép finom tortát. Sajnos ezt személyesen nem tudjuk Jézusnak átadni, de ő azt tanította, hogy „amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a

legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg”, így bárkinek odaadhatjuk, ahol örülnek neki. Terveink szerint a hajléktalanszállóra, és a családok átmeneti otthonába visszük Jézus tortáját. Ezzel a válasszal aztán mindenki nagyon elégedett volt.

Mitrocsákné Dr. Sassi Ágnes

A te kezeden van mindenki

Mindenki a te teremtményed.
Por és hamu minden ember.
Felettük tartva, teremtő két kezed,
Szívük általad áll, vagy ver.

A te kezeden van mindenki.
Politikus, dolgozó, nyugdíjas, vagy pap.
Akaratod nélkül vagy valaki, vagy senki.
Te döntöd el, hogy kire hogy süt rá a nap.

És kegyelmezel, akinek kegyelmezel.
Jó annak aki Atyának nevezhet.
De mindenki előtted, magáért felel,
Aki veled van, az csak néked élhet.

Neked kell szolgálnunk mind halálig,
Bárhova vezérel a szent akaratod.
Ahogy kitartottál végig a keresztfáig
Úgy töltsön ki minket az alázatod.

Te adsz áldást, mikor téged szolgálunk.
Emberi, világi, jussok, mind rozsdásodnak.
De a te ajándékkal, szín arannyá vállunk.
És részesei lehetünk, mennyi hajlékodnak.

Soli Deo Gloria

Balatonfüred 2018 (Csendes hétvége)

Csaba Zoltán

Berekfürdői Lelkigondozói Konferencia.

Egy évvel ezelőtt már gondoltam rá, hogy jó lenne elmenni Berekfürdőre. Idén tavasszal megint eszembe jutott, de nem mertem tovább gondolni, mert tudtam, hogy a kéményt kell megcsináltatnom, ami elég sokba kerül. Sokat imádkoztam, hogy Uram segítsél. Nyáron már annyira felerősödött bennem az elmenetel vágya, hogy kértem: Uram segítsél megoldást találni. Segített is. A kéménybélésezést ki tudtam fizetni, a téli tüzelőhöz egy raklap fa brikettet vettem, és az Úr javaslatára, hogy olyan sok tüzelni való fám összejött, vagdaljam össze, és akkor így lesz fám, és pénzem befizetni Berekfürdőt. Így segít az én Uram, aki irányítja napjaimat.

November 19.-én reggel, Isten áldásával öten elindultunk és délre értünk oda.

”A nélkülözhetetlen HIT „, volt a heti téma.

Hétfőn délután Zila Péter lelkipásztor nyitotta meg a Zsid. 11.1-6 tal. utána bemutatkozás, mindenki elmondta, melyik településről jött és pár szót magáról.

Keddtől, reggel, délután, és este voltak előadások.

Délelőtt Szilágyi Sándor, délután Zila Péter, és este Pitó Antal nyug. lelkipásztor Erdélyből szolgáltak.

A sokféle elégtelen hit, Üdvözítő hit, Hit logikája, Hit pulzálása, Gyülekezetben

munkálkodó hit, Ábrahám, Mózes, hite, voltak a szolgálatok címei.

Esténként bizonyágtételek hangzottak el, amik nagyon meghatóak voltak.

Kiscsoportos beszélgetésekben én is bizonyágot tettem az én Uramról, hogy miket cselekedett velem. Kiscsoportos vezetőm Zila Péter lelkipásztor volt, és egyik alkalommal azt kérdezte, hogy tudunk-e mondani olyan alkalmat, mikor hitben fent vagy lent voltunk. Én mind a kettőre mondtam egyet.

Mikor fent voltam hitben, az egy csodálatos érzés volt, amit soha nem tudok elfelejteni. Pár évvel ezelőtt volt, mikor a kórházba voltam, a körzeti orvos hasnyálmiriggyel küldött be. A vizsgálatoknál bélelzáródást gyanítottak, és mikor felnyitottak akkor derült ki, hogy perforált vakbelem van. Félelem nem volt bennem, mert mielőtt a körzeti orvos hozzám meg érkezett volna, én imában kértem az Urat, hogy kezedbe rakom testem - lelkem irányítását, minden legyen a Te akaratod szerint, így mikor mondták, hogy műteni fognak, akkor sem volt bennem félelem. Műtét után vasárnap pihentem az ágyon, a jobb oldalamon, mikor a jobb fülemben hangot hallottam, hogy látogatóid jöttek. Nagyon meglepődtem, mert az ilyen hangot még soha nem hallottam, egy ismerősre sem hasonlított, és mikor hátra néztem, mert akkor hallottam mozgást, hát a gyülekezetből két testvérnő volt az ajtóban, Bajkó Éva, és Vida Éva. Így most már nagyon boldog voltam, hogy hallottam az Úr hangját is.

A másik mikor hitben lent voltam, az akkor történt, mikor 1992-ben, a fiamat vártuk haza Környéről kocsival délelőtt, de nem jött. A felesége és mi is féltünk, hogy mi lehet vele? Sokat imádkoztam, és délután már fogtam a Bibliát, találmra kinyitottam, hogy mit mond nékem az Úr. János 4:53-nál kaptam az üzenetet, hogy „a fiad él”. Ekkor megnyugodtam, hiába mondtam a családnak, hogy nincsen baj, de nem hittek nekem, csak másnap reggel ért haza a fiam, és elmesélte, hogy két stoppos férfit vett fel, és elvitették magukat Békéscsabára, ők vettek benzint is, estére értek oda, egy parkolóba aludt egy kicsit, és utána indult vissza.

Nagyon sok bizonyágtételt tudnék mesélni, hogy az Úr jelenlétét, mindig tapasztalom, még a kicsiny dolgokat is figyelem, hogy

felfedezzem, az Úr közelségét, irányítását, figyelmeztetését, és ha valamit elfelejtek, hogy hova tettem, az én Uram, már mondja is, hogy hová raktam. Nem vagyok egyedül, mert az Úr velem van. Néki adom minden reggel a szívem kulcsát, hogy rendelkezzen vele, az Ő akarata szerint. Nagyon jó volt a hitről szóló magyarázatok, és a Bibliába levő személyeknek milyen nagy hitük volt.

Kedden este a szomszéd szobában egyszer csak hallom, hogy énekelnek, olyan jó volt hallgatni, úgy átmentem volna hozzájuk, de nem mertem, mert annyira nem ismertem őket, és féltem, hogy tolakodásnak vennék. Másnap este megint énekeltek, akkor sem mentem át, hanem velük énekeltem az énekeket. Csütörtökön mondtam, az egyik testvérnőnek, hogy olyan nagyon vágytam rá, hogy át kéne menni nekem is énekelni a szomszédokhoz. Aznap este mondták, akik akarnak énekelni azok, maradhatnak itt a terembe, hát boldogan maradtam, és énekeltem, hogy a végén már annyira fáj a torkom, de nem törődtem vele, csak énekeltem.

Pár személlyel megismerkedtem, telefonszámot is cseréltünk. Volt egy kedves idős házaspár, aki mellettem ült minden nap, azzal is megismerkedtem, mondja, hogy a férje református, de nem járt a gyülekezetbe, Ő viszont katolikus. Valamint nincsen Bibliájuk. Rögtön járt az agyam szerda éjjel, hogy hogyan tudjak nekik segíteni. Mondtam, hogy vegyenek Bibliát, mert itt van, vagy otthon a gyülekezetükben, én meg vettem Kalauzt és mutattam nekik, hogyan tudják használni. Délután mentem a szobájuk felé, és mondja a Katika, mert úgy hívták, hogy a férje úgy sír. Akkor én is elkezdtem sírni, és mondtam, nem baj, ha sír, az Úr munkálkodik. Igen az „AZ ÚR CSODÁSAN MŰKÖDIK DE ÚTJA REJTVE VAN”.

Boldog voltam, hogy az Úr szolgálatba állított itt is.

Nagyon finomak voltak az ételek.

Küldtem az énekeket Tatabányára 5-6 testvérnek is, hogy lélekben velem legyenek ők is.

Dóri említette, hogy van egy kis kápolna is, és mondtam egyik megismert testvérnőnek, hogy szeretném megnézni, és az udvarba megkerestük, és imádkoztunk, énekelünk, fényképet csináltunk, majd, visszamentünk.

Bucsuzás is elérkezett pénteken, nagyon fájó szívvel tettük. Másik új testvérő, akivel együtt voltam a kiscsoportban, búcsúzáskor azt mondta, hogy örül, hogy megismert, és hogy nekem olyan őszinte gyermeki hitem van, ami nagyon tetszik neki. Azt tudom, hogy nagyon hiszek az én Uramban, mert megígérte, hogy velem lesz, és nem hagy el. Annak viszont nagyon örülök, hogy más jobban látja, hogy milyen az én hitem, mint én. Nagyon boldog voltam, hogy az Úr segítette a tervemet megvalósítani, és a lelki testvéreket tudtam megismerni Berekfürdön.

Szeretnék még egy Bizonyágtételt is elmondani, ha lehet.

Itt Környebányán megismertem a nyáron egy fiatal családot, akit felkaroltam, és segítem őket, amiben tudom. Három fiúgyermekük van, 5 és 3 éves, és egy 4 hónapos. Zsuzsi mama vagyok nekik. Mikor átjönnek, és eszünk, előtte imádkozunk. Az asztal terítve..... és az ima. Most már ők mondják, hogy imádkozunk, és a 3 éves az ő szavaival mondja, és a végén az Áment értem csak. Nagyon boldog vagyok, hogy már ennyire vagyok velük. Olyan öröm fog el, mikor látom a két gyereket, meg az anyjukat, hogy összerakják a kezüket és imádkoznak. Bea az anyuka mesélte, hogy a gyerekek otthon is elkezdtek az imádkozást, és az apjuk meglepően nézte, hogy a gyerekek mit csinálnak.

„A DICSŐSÉG AZ ÚRÉ.”

Egyik kedves énekem a sok közül.

Nagyon szeret engem Jézus.

1. Nagyon szeret engem Jézus
Oly sokat tett érettem!
Szenvedett s megváltott Jézus
Hát én érte mit tettem.

Ref: Teljesen elég, teljesen elég
Eleg nékem Jézus vére,
Ó de remeg a szívem
Vajon Jézus Mesterem
Meg lesz e velem elégedve.

2. Velem van a nagy próbákban
Jézus a leg jobb barát
Reá mindig számíthatok,
Számíthat e Ő is rám.
Ref: Teljesen elég

3. Folyton hallom Jézus hangját
Számon kérőn szól hozzám,
Lélek mentő munkájában
Várjon e még mindig rám
Ref: Teljesen elég

4. Hogyha munkám majd bevégezem
Örök hajnal virrad rám,
Az a vágyam hogy Ő mondja
Jól van jámbor hű szolgám.
Ref: Teljesen elég

Köszönöm, hogy bizonyrágot tehettem.
Áldott ünnepeket kívánok, szeretettel:

Nyári Zsuzsa

Esetlen vers

Eleve lett egy Gyermek, Jesse Vesszeje.
Neked sem helytelen szeretned,
kegyelme veled.

Nem feketett meleg helyen,
De helye lehet lelkedben.

E Gyermek ember lett,
S mert szeretett, szenvedett.

Keresd lelkedben elevenen,
S helyed lesz mennyben Vele, s velem!

Szilágyi Sándor

Csillag származik Jákobból (IV.Móz.24:17/a)

Bálám az Ó-szövetség jövendőmondó prófétája volt, akit Bálák, Moáb királya rávett arra, hogy megátkozza Izraelt. Isten azonban arra kényszerítette, hogy ehelyett háromszor is megáldja. Amikor Bálám hallotta Istennek beszédét, tudta a Magasságosnak tudományát a Mindenhatónak a látását leborulva, de nyitott szemekkel így szólt:

"Látom őt,de nem most:nézem őt,de nem közel. Csillag származik Jákobból,és királyi pálca támad Izraelből." /IV.Móz.24:17 /a /
Hasonló kijelentést tesz Jákób, amikor egyenként megáldja fiait.

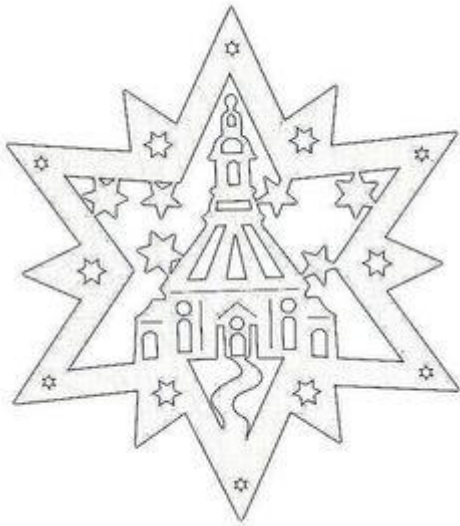
"Nem múlik el Júdatól a fejedelmi bot,sem a vezéri pálca térdei közül:míg eljő Siló,és a népek néki engednek." / I.Móz.49.10
Tudjuk a Szentírásból. hogy Júda törzséből származott a Messiás. Siló egyik értelmezése: nyugalom, biztonság, gondnélküliség helye. A másik: örömet adó uralkodó. Mindkét értelmezés Jézusra mutat. Karácsony a Messiás földre jöttének az emlék ünnepe. Ő eljött az idők teljességében. Emberré lett. Felvette a mi ember természetünket, kivéve a bűnt, azért, hogy mi az isteni természet részesei lehessünk. A nagy kérdés az, hogy ezt a fénylő Csillagot látjuk-e? De nem csak egyszer vagy olykor, hanem nap-mint nap. Figyelünk e rá? Óhajtjuk e az Ő állandó jelenlétét? Ő inspirálja e tetteinket? Halljuk e Istennek beszédét? Leborulunk előtte? Élő közösségben vagyunk vele? Nagyon fontos kérdés még az, hogyha már személyes találkozásunk volt vele, követjük e őt? A jellemünk jézusi jellem? Tudjuk e Őt bemutatni kortársainknak? Azoknak, akik még nem ismerik Őt. Akarjuk-e, merjük-e vállalni ebben a sötét világban az Ő fényének a továbbadását? Szelíden, alázatos szívvel tudunk-e egymás felé fordulni? Úgy igazán elfogadni testvéri módon egymást? Testvérek, próbáljuk meg! Ez a Karácsony lényege. Ő azért jött, hogy életünk legyen. Mindenkit befogadó szívünk. Krisztusi ösvényen az Ő világosságában járva egyre jobban kitágul a látásunk a jóra.

"Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad annál világosabb lesz a teljes délig." (Péld.4:18) Szívemből kívánom,hogy az Ő ösvényén járva eljussunk a nagy Király színről

színre való látásáig. De ne feledd, ez csak akkor válik valóra, ha már most átadod neki az irányítást életed minden területén!

Őszinte testvéri szeretettel:

Szabó Gizella

Értünk

Szép ez a föld Uram,
Hisz Te teremtetted.

Zöld lombú fákat, mezőt, s a kék eget.
A termékeny barna földet, a napot, a csillagot,
Mind kezéd munkája ez Uram!
Harmóniában működő, csodás dolog.

Mikor gyönyörködve nézted művedet,
Embert teremtettél, hogy az koronázza meg.
Szabadnak, szépnek, jónak alkottad őt,
De nem becsülte meg a jelent, s a csodás jövőt.
Tönkre tett mindent, és késő volt, mikor
felnyílt szeme,
Azóta fájdalommal szül, és veritékkel keres
kenyeret.

Emberi ésszel fel nem foghatom, hogy
Mégis szereted az embert nagyon.
Lejöttél a földre, szeretetre, hitre tanítottál, és
Hogy mi élhessünk, Te haltál meg értünk a
keresztfán.

Tombolt a természet, villámlott az ég,
Mert az egy igaz halt meg, a sok igaztalanért.

Piciny kis porszem a Kékbolygó népe, de
Kivételezett a világmindenségben.
Az Élet Ura járt itt, időbe szorítva,
Aki egy időben mindenütt jelen van.
Szabadulást hozott, csak élni kell vele.
Szelídeké a föld, ez volt ígérete.

Rózsáné Irén

Karácsony, fájdalommal a szívünkben

Karácsony... Mi is jut erről eszünkbe legelőször? Ünnepe, „Jézuska”, halászlé, sütemények, családi együttlét, gyülekezeti műsor, ajándék, öröm, és sorolhatnám még sokáig. Keresztényként aztán gondolatban helyre tesszük: Jézus Krisztus születése, ahogy az igében olvassuk:

„Ne féljete, mert íme, nagy örömet hirdetek nektek, amely az egész nép öröme lesz: üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”
/Lk2,10-11/

De hogy lehet örülni azzal a fájdalommal a szívünkben, ha szerettünket kísértük végső földi útján? Gyötrődünk, hiszen annyi minden emlékeztet bennünket arra a személyre, aki már többé nem lehet közöttünk. A gyász marcangolja a szívünket, újra és újra meg kell küzdeni vele. Hiszen már nem mehetünk együtt a templomba, nem lesz velünk a karácsonyi vacsorán, nem bontogatja a szeretettel készített ajándékunkat, és mi se örülhetünk az ő ajándékának, nem ízleli a süteményünket, nem beszélgethetünk vele soha többé. Nem köszönhetjük, ha belép az ajtón, és nem búcsúzhatunk el többé tőle, amikor indul.

Akkor hogyan lehet a hétköznapiakat és az ünnepeket „túlélni”? Miképp lehet vigasztalásunk? Hiszen én sem tudom szavakba önteni a fájdalmamat, amit júniusban - 26. születésnapja után 3 nappal - elsőszülött fiam elvesztése okozott. Nem ölelhetem többé magamhoz a fiamat, és a gyermekét sem soha, aki meg sem született. Mi ad reménységet, és erőt a mindennapokra? Ezt is elénk tárja az ige:

„Mindenkor örüljete, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok,

---

mert ez Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” /1Thessz 5,16-18/

Legyen áldott az Úr, hogy 26 csodálatos évvel ajándékozott meg bennünket Csabin keresztül. Hálás a szívem, hogy az édesanyja lehettem! *Köszönöm Uram, hogy Te mindent a javunkra tudsz fordítani, Jézus Krisztus által!*

Kedves testvérek, akik a gyász fájdalmát hordozzátok a szívetekben, biztatok velem együtt az Úrban, hogy megtart bennünket kegyelméből.

„Biztatok az Úrban mindenkor, mert az Úr a mi kösziklánk mindörökre!” /Ézs, 26,4/

Végül álljanak itt a feltámadásba vetett reménység szavai mindenki biztatására:

„Áldott a mi Urunk Jézus Krisztus Istene és Atyja, aki nagy irgalmából újjászült minket Jézus Krisztusnak a halottak közül való feltámadása által élő reménységre, arra az el nem múló, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyben van fenntartva számotokra.” /1Péter 1,3-4/

2018. karácsonyára készülve:

Szerezla Zsuzsanna

A Szeretet Himnusza alapján

Ha a házamat fenyőágakkal, gyertyákkal, égőkkel és csilingelő harangocskákkal díszítem fel, de a családom felé nincs bennem szeretet, nem vagyok egyéb, mint **díszlettervező**.

Ha a konyhában fáradozom, karácsonyi süteményeket sütök kilószámra, ízletes ételeket főzök, és az evéshez csodálatosan megterített

asztalt készítek elő, de a családom felé nincs benne szeretet, nem vagyok egyéb, mint **szakácsnő**.

Ha a szegénykonyhában segédkezem, az öregek otthonában karácsonyi énekeket, és minden vagyonomat segélyként elajándékozom, de a családom felé nincs bennem szeretet, mindez semmit nem használ nekem.

Ha a karácsonyfát csillogó angyalkákkal és horgolt hópelyekkel díszítem fel, ezernyi ünnepen veszek részt, a templomi kórusban énekelek, de Jézus Krisztus nincs a szívemben, akkor nem értettem meg, miről is szól a karácsony.

A szeretet félbeszakítja a sütést, hogy a gyermekét megölelje.

A szeretet hagyja a lakásdíszítést, és megcsókolja a házastársát.

A szeretet nem irigyel másokat házukért, amiben jól kiválasztott karácsonyi porcelán és odaillo asztalterítő van.

A szeretet nem kiált rá a gyerekekre, hogy menjenek már az útból, hanem hálás érte, hogy vannak, és útban tudnak lenni.

A szeretet nem csak azoknak ad, akiktől kap is valamit, hanem örömmel ajándékozza meg épp azokat, akik ezt nem tudják viszonzni.

A szeretet mindent elvisel, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr.

A videojátékok tönkre mennek, a gyöngysorok elvesznek, a számítógépek elavulnak, de a szeretet ajándéka megmarad.

A szeretet soha el nem múlik!

Ajándék

Ajándék érkezett, fogadd,
fény harmatozza arcodat,
csillag derítse lelkedet:
Valaki eljött, mert szeret!

FüleLajos

Johan Frisel: **Az üzenet**

A kisváros lelkesen készült a karácsonyi színdarab bemutatójára. A darab rendezésére sikerült megnyerniük a TV egyik befutott fiatal rendezőjét, Weis Lukácsot. Nem könnyen állt rá, aztán meg különböző feltételeket szabott:

-Ragaszkodom a jó megvilágításhoz, és a legfontosabb a jó hangosítás, hogy a terem leghátsó sorában is értsék, ami a színpadon elhangzik. Ezenkívül korhű kosztümök kellene. Nem akarok öreg lepedőkből összetákolt felismerhetetlen remekműveket! Sokkal jobbnak kell lenni mindennek, mint az előző években. Olyan karácsonyi színdarabot akarok, amelynek ÜZENETE van, ami megszólít.

Mivel a szervezők is pont ezt akarták, készséggel teljesítették minden kívánságát.

Hanem, amikor a gyermek-szereplőkkel elkezdett próbálni, majdnem inába szállt a bátorsága. A 40 fiú és lány olyan lármát csapott, hogy az ember azt hitte, kitört a

forradalom. Szerencsére ott volt János bácsi, aki az énekeket tanította be a gyerekeknek, és zongorán kísérte őket. Rá hallgattak a gyerekek, könnyen lecsendesítette őket. Lukács legszívesebben a gyerekek felét rögtön hazaküldte volna, de János bácsi erélyesen tiltakozott ez ellen:

- Minden gyereknek játszania kell!

Nagy nehezen sikerült elosztania a szerepeket. Azok, akiknek már semmilyen szerepecske sem jutott, az angyalok kórusában énekelhettek. Sajnos, az egyik fiúcska, a kis Máté olyan hamisan énekelt, hogy Lukács kénytelen volt pásztorot csinálni belőle. Lukács nagy lelkesedéssel látott munkához. Elmagyarázta, hogy mit vár a szereplőktől, mi a darab jelentése. Gyakran elismételte:

- Olyan karácsonyi darabot akarok, amelynek ÜZENETE van! Azt akarom, hogy úgy énekeljete és játszatok, hogy megértsék a nézők, miért jött el az Úr Jézus ebbe a világba.

A gyerekek átvették Lukács lelkesedését, a próbák egyre jobban sikerültek. Csak egy gyermek okozott gondot, a kis Máté. Csak két szót kellett volna elmondania: "Nézétek, világosodik!" Értelmes fiú volt, de mire rá

került a sor úgy elkalandoztak gondolatai, hogy sosem jutott eszébe egy szó sem. Lukács már rég el akarta venni tőle a szerepet, de János bácsi nem engedte, mondván: Ha becsúszik valami baki, a többiek majd tovább játszanak. Ettől még nem szenved csorbát az előadás ÜZENETE.

Az előadás előtt egy héttel Máté megbetegedett. Lukács kissé fellélegzett, s gyorsan egy másik fiúnak adta oda a szerepét, aki a fogadóst játszotta. Mátét édesanyja nem engedte betegen a próbákra, így aztán csak vágyakozva gondolt arra, hogy amikor János bácsi zongorázott, a kórus énekelt, úgy érezte mindig, mintha igazi pásztorok és angyalok között lenne Betlehemben, és az Úr Jézusra gondolt. Ezért, amikor hirtelen meg kellett volna szólalnia, nem tudott gyorsan visszaemlékezni a szövegére. No, de majd az előadáson menni fog! Annyira szerette volna jól csinálni, hogy minden néző megértse, miért jött az Úr Jézus a világba. Számára ez teljesen világos volt: mindannyiunkért. Erről szóltak az énekek, erről beszélt nekik János bácsi is: Az Úr Jézus azért jött, hogy az emberek szívében lakjon. De a legtöbben nem akarják befogadni Őt. Csak egy istállóban talált helyet.

De ő be akarja fogadni!

János bácsi mondta, hogy ha valaki szereti az Úr Jézust, akkor kérje meg Őt, hogy költözzön a szívébe. Ezt Jézus meg is teszi, és mindig benne marad.

Ez a karácsonyi színdarab ÜZENETE.

Az idő gyorsan szaladt, s elérkezett az előadás napja. Már özönlöttek is a terembe a várakozásteljes nézők.

Lukács rettenetesen ideges volt, s a gyerekek is, alig győzte nyugtatni őket. Egyszer csak ott állt előtte a kis Máté, s nagy, várakozásteli szemekkel nézett Lukácsra:

- Meggyógyultam.

- Örülök, de a szerepedet oda kellett adnom másnak. Úlj le szépen a nézők közé!

Máté szemei megteltek könnyel, s mielőtt még teljesen összeomlott volna, János bácsi ismét visszaszerezte számára a rendezőúr bizalmát:

- No, nem bánom - szólt Lukács, - szerepelhetsz, de nem pásztoroként, mert ezt

Andrástól most már nem vehetjük el. Viszont átveheted az ő másik szerepét, a fogadóst. Amikor jön József Máriával és megkérdekd tőled, hogy lenne-e szállás, semmit sem kell mondanod, csak rázod a fejed, hogy nincs. Érted?

Máté elsápadt, de Lukács már ott sem volt, hiszen percekben belül indítania kell az előadást.

Pontban 8 órakor felgördült a függöny. A díszletek olyan valóság-hűek voltak, hogy úgy érezte az ember, mintha 2000 évvel ezelőtt Betlehem utcáin járna. A hangosítással is minden rendben volt, a legvékonyabb gyerekhangot is tökéletesen lehetett hallani a teremben. A gyerekek kitűnően játszottak, az angyalok csodásan énekeltek. Olajozottan folyt az előadás. Mária és József megérkeztek Betlehembe. Valóban olyan fáradtnak látszottak, mint akik napok óta úton vannak. Bekopognak a fogadóba, mire kilép a vendéglős a feleségével. József megszólal:

- Messziről jöttünk, és nagyon elfáradtunk. A feleségem ráadásul gyermeket vár. Nem lenne egy kis helyük, ahol meghúzhatnánk magunkat éjszakára?

Máté megkövülten állt előttük, szemei tágra nyíltak döbbenetében. Nyitotta a száját, mintha mondani akarna valamit, de nem jött ki hang a torkán. A nézők körében nőtt a feszültség.

Hiába súgták neki, mit tegyen, Máté csak állt, bámulta Máriát és Józsefet, és patakozott a könnyei. A vendéglősné mentette meg a helyzetet: a kelletnél is kicsit hangosabban "nem"-et mondott, megragadta Máté karját, behúzta a házikóba, és becsapta maguk mögött az ajtót. Odabentről azonban szívettépő sírás hangzott fel:

- Nem hagyhatom kint őket!.... Nem akarom az Úr Jézust elküldeni! - zokogta Máté.

Lukács magán kívül volt dühében. Tudta előre, hogy ez a kis ügyefogyott elrontja az egészet. És ez a tökéletes hangosítás! Így mindenki hallotta a fiú bömbölését. Tajtékozva fordult János bácsi felé: "Tönkretette az egész munkámat..."- akarta mondani, de torkán akadt a szó, amikor meglátta az öreg könnyes szemeit.

- Azt akartad, hogy legyen a karácsonyi darabnak ÜZENETE. Teljesült a kívánságod. - súgta János bácsi a rendezőnek.

Lukács csak ekkor vette észre, hogy milyen mély csönd van a teremben.

(Csaba Fatima lányom alkotása)

Fatima rajzához

Fényt adott az embernek.

Csillag jelezte jöttét.

Reményt hozott mindenkinek,

Hogy oszoljon a sötét.

Őrök életet add, ha hiszed.

Ő az élő víznek kútja.

Bűneid terhet, ha elé teszed.

Lelked üdvét, néked meg mutatja.

Soli Deo Gloria!

Szárliget 2018. 10. 15. Csaba Zoltán

Fegyelmező kegyelem

„Mert megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, és arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban.” (Tit 2,11-12)

Pár nappal ezelőtt volt nálam valaki a lelkeszi hivatalban és elpanaszolta sok búját-baját, ami az utóbbi napokban szakadt rá. Elmondta, mennyi bosszúsága van, és a végén felkiáltott: Hát ez a karácsony?! Atyámfia! Sokan még mindig nem tudják valójában, hogy mi a karácsony. Nos, ebben az igében, amit felolvastam, benne van a karácsony egész lényege. Ha ezt igazán megértjük, akkor mindenképpen jó karácsonyunk lesz. Vegyük hát sorra minden kijelentését!

„Megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek” – ez az egyik oldala a karácsonyi csodának. Kegyelem! Milyen mérhetetlen mélységű szó ez! Még mélyebb, mint a szeretet! A szeretet bár jöhet csak az egyik oldalról is, mégis viszont-szeretet nélkül tehetetlen, nem tud teljes pompájában kivirágzni. A kegyelem viszont mindig csak az egyik oldalról jön. Nem is lehet viszont-kegyelemmel viszonzni. Ez éppen a lényege. Nem kér semmit, csak ad! Mindent ad. Egészen önmagából él, és egészen a másikkért! Ezen a Földön: megjelent az isteni kegyelem! – Megjelent! Tehát változtatni már nem lehet rajta. Megkérdésünk nélkül, szuverén teljhatalmából cselekedett Isten, amikor e földön megjelentette az Ő kegyelmét. Ezt az isteni ténnyt sem emberi engedetlenség, sem kétségbeesés, sem atombomba, sem semmi egyéb erő visszacsinálni nem tudja! A kegyelem itt van! Megjelent! És ez nemcsak egy szép elmélet, amit emberek gondoltak ki maguknak, hanem – és éppen ez a csodálatos benne – történeti tény! Isten kegyelme egy élő személyben jött el hozzánk. Nem valami bizonytalan megfoghatatlanságban történt, hanem a térképen ma is ismert Betlehemben és a profán történelemből is jól ismert Augusztusz római császár idejében. A kegyelem megjelenése: egy újszülött gyermek, egy Jézus nevű zsidó ember, egy olyan férfi, aki beszélt, cselekedett és keresztfán halt meg! Tehát olyan valóságos és

reális tény Isten kegyelmének a megjelenése, mint akár a te vagy az én megjelenésem a Földön. Igénk úgy mondja, hogy ez a kegyelem: üdvözítő! Ez a szó egy kicsit régies csengésű, mai szóval így mondható: boldogító. Vagyis Isten kegyelme ahova kiárad, ott az embereket boldoggá teszi. Nem csak arról van szó, hogy egy kicsit elviselhetőbbé teszi számunkra az életet. Isten üdvözítő kegyelme éppen azt jelenti röviden és egyszerűen, hogy minden jó lesz! Lelkileg is jó, testileg is jó úgy, ahogy van. Csodálatosképpen az emberek is jók lesznek úgy, ahogy vannak, meg a társadalom is, a világ is jó. És az idő is jó, meg az örökkévalóság is jó. Minden annyira jó, hogy igazán öröm élni. Mert ha Isten tesz valakit boldoggá, akkor az igazán boldog, az mindazt megtalálja Istenben, ami a teljes boldogsághoz szükséges. Ilyen az üdvözítő kegyelem! Boldoggá teszi, akit ér. Boldoggá a Földön is, meg a másvilágon is. Örökre boldoggá! És Istennek ez az üdvözítő kegyelme minden embernek megjelent. Senki sem mondhatja, hogy az ő számára nincs kegyelem, nem lehet ilyen boldog. Mintha csak külön kihangsúlyozná az ige, hogy „minden embernek”. A szomorúnak is, de az örvendezőnek is. A boldogtalannak is, de a szerencsésnek is. Azoknak is, akik kórházban fekszenek. Annak is, akihez senki sem szólt tegnap este, annak is, akinek a legszomorúbb napja volt tegnap. Azoknak is, akiktől finnyásan elhúzódnak. Éppen ez a karácsony nagy gazdagsága, hogy a hatalmas Isten olyan kicsivé, olyan alacsonnyá, olyan szegényessé tette magát, hogy mindenki, a legkisebb is, a leghitványabb is, a legrosszabb is, a legelvezettebb élet is hozzájuthat. Te is. Én is. Minden ember! Ez a kegyelem, amely Isten üdvözítő erejével telve megjelent minden embernek, valamire tanít – és ez a karácsonyi csoda másik oldala: „Arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan és kegyesen éljünk e világban”. Azaz: azt

eredményezi, hogy mi magunk is egészen személyes döntésre jussunk, határozott cselekedetekkel válaszoljunk a kegyelemre, mégpedig azzal, hogy megtagadjuk a hitetlenséget. Röviden, itt arról van szó, hogy az igazi karácsony nemcsak szép, romantikus, lelket ringató hangulat, hanem gyakorlati következményekkel jár. A karácsonyi hangulat az élet rideg valósága ellen nem nyújt segítséget: a fenyőfa lehulló tűleveleivel együtt az egész karácsonyi hangulatot is kisöpörjük az életünkből. Isten üdvözítő kegyelme azonban úgy jelent meg minden embernek, hogy akik ezt el is fogadják a maguk számára, azokban ez a kegyelem új szívet teremt, új lelket munkál, belső erőforrásokat nyit föl. Ez a kegyelem nem valamiféle csodaelixír, hanem egy élő személy, a názáreti Jézus személyében jön hozzánk, és így velünk is mint személyekkel bánt, vagyis döntés elé állít. *„Megjelent Isten üdvözítő kegyelme minden embernek”* – ez igaz, de te azáltal részesülsz benne, ha most már a magad részéről megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen élsz a világban. Különben semmi közöd ahhoz a kegyelemhez, amely megjelent minden embernek. Tehát megtagadva a hitetlenséget, vagyis az Isten-nélküliséget. Azt, hogy életünk nagy részét az Isten jelenlétének a figyelembevétele nélkül éljük le. Ha Isten megtette karácsonykor, hogy Jézusban közénk jött, belejött a családi, hétköznapi, mindennapi életünkbe – nemcsak úgy, hogy fel-feltűnik egy-egy nagyobb esemény alkalmával, hanem úgy, hogy bevonul a mindennapiságba –, akkor nekünk sem lehetnek olyan óráink, napjaink, ügyeink, gondolataink, amelyekből kihagyjuk Istent! Ne legyenek istentelenül, Isten nélkül átélt szakaszai, Isten-mentes területei az életünknek. Ezt jelenti a *„megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat”*. Azt pedig, hogy „józanul, igazságosan és kegyesen élünk”, a következőket jelenti: Kegyesen, azaz Istent dicsérve. Igazságosan, azaz a körülöttünk élő

emberek javára. Józanul, azaz minden felismert bűnünktől a Krisztus által megtisztítva, s mindezt „e világban”! Nem egy elképzelt világban, hanem ott, azon a helyen, ahol éppen vagy, abban a környezetben, ahol élsz, ahol dolgozol, ahol emberekkel foglalkozol, ahol olyan nehéz, de ahol olyan nagy szükség van arra, hogy valaki józanul, igazságosan és kegyesen éljen!

Nos, ebben a jelenvaló világban élhetsz te az isteni üdvözítő kegyelem hatása alatt józanul, igazságosan és kegyesen! Ezért volt a karácsony, ezért van a karácsony, s akkor ér valamit a karácsony, ha arra kötelez, hogy józanul, igazságosan és kegyesen élj e jelenlevő világon Jézusért, Jézussal!

Ámen

(Dr. Joó Sándor pasaréti lelkipásztor 1961. december 25-i igehirdetése alapján.)

Adventi érzések

Jézus Krisztus, köszönöm Neked,
Hogy értünk ott hagytad
Mennyei dicsőségedet.

A jel, a szó tudatta érkezésedet.
Azon a csillagfényes, hűvös éjjelen,
Kereszt-árnyék lebegett jászolod felett.

Köszönöm, hogy egy időben látni engeded
A karácsonyt, és a nagypénteket, de
Láthatom a húsvétot, pünkösödöt és főképp
Tégedet!

Ez a várakozás mindent átölel
Örömet, szégyent, bűnt, szeretetet,
Főleg Jézusom, a Te féltő kegyelmedet!

Rózsáné Irén

Az idő szorításában

Advent harmadik hete van, december 17.
Ahogy kinézek az ablakon, a szürkeséget, feketeséget felváltotta a gyönyörű, fehér világosság. Apró szemcsékben, de nagy sűrűséggel esik a hó.
Milyen jó látni a tisztának tűnő utcákat. Jó lenne, ha a természet fehérbe öltözne Karácsonyra!
Még jobb lenne, ha az emberek lelke is hófehér ünneplőben várná az áldott ünnepet! Igen, jó lenne! De sajnos, a világ rohan a megsemmisülés felé.
Olyan sok természeti katasztrófa történt. Mintha a föld saját magát akarná tönkretenni.
Vagy talán tiltakozik az ellene elkövetett rongálásaink, gondatlanságaink ellen?
Sajnos, az emberiség elvakult nagy szerzési vágyában. Nem törődik környezetével, sem a természettel, sem a körülötte élőkkel.
Ha körülnézek, látom milyen gyorsan záródnak az ajtók és a szívek.
Sokan nem tagadják Istent, de nem is része életüknek.
Mit ír a Biblia?
Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokak szívében meghidegül, de aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. /Mt.24.12,13/
Igen, a gonoszság eluralkodott a földön, a szívek kihűltek.
E Világ ura a Sátán intenzíven dolgozik. Gonosz, rejtőzködő ellenség ő, Isten és ember közé áll, ahol csak teheti.

Leköti figyelmünket, és az ember ebben a démonizált világban új vallást, drogot, saját bálványt kreál magának.

Teremtsünk egy kis csendet magunk körül, és gondoljuk át eddigi életünket!

Még semmi sem késő!

Járuljunk bizalommal Jézus Krisztus elé, hisz Ő mindent tud rólunk. Hívjuk be Őt az életünkbe! Tudjuk kimondani azt a pár szót:

BOCSÁSS MEG NEKEM, BŰNÖSNEK URAM!

Ez az első lépés, de **IDŐBEN** kell megtennünk!

Rózsáné Irén

Hogy áll a parókiaépítés?

Ha röviden szeretnék erre a kérdésre válaszolni, akkor azt mondanám, hogy jól. Kívülről ugyanis szinte teljesen készen van. Egy kicsit bővebben azonban, arról tudok beszámolni a testvéreknek, hogy némi csúszásban vagyunk. Ugyanis a vállalkozóval kötött szerződésben, 2018. december 1. volt az átadási határidő. Ezt a parókián dolgozó szakemberek nem tudták tartani. Köztudott, hogy az egész építőiparban munkaerőhiánnyal küzdenek, munka pedig nagyon sok van. Mindezekkel együtt már valóban nem sok van hátra. Éppen ezen a héten fogják befejezni a parókia festését. A fűtésrendszer már két hete üzemel. Hátra van még a mellékhelységek szerelvényezése, és a szobák padlózása, valamint a beltéri ajtók beállítása. Az E-on csak januárra ígérte, hogy beköti a villanyt. Így ha Isten segít, akkor január közepére, végére átadásra kész lesz az épület. Isten kegyelméből az anyagiak is rendeződnek. Arról, hogy mennyibe került a parókia, és milyen anyagi források biztosították a felépülését, reménység szerint január vége felé, részletesen be tudok számolni a gyülekezetnek. Arra is van kilátásunk, hogy a jövő év első felében elkészülhet a parókia kerítése, kocsibeállója, járdája, valamint a tereprendezés is. Ez úton is szeretnék köszönetet mondani a testvérek imádságos és anyagi támogatásáért. Azért pedig, hogy a Bánhidai Református Gyülekezet egy szép, új és energiatakarékos parókia

épülettel gazdagodhatott, egyedül Istené legyen a dicsőség!

Szilágyi Sándor

Találd meg a felsorolt szavakat!

a kimaradó betűkből olvashatod össze a megfejtést

AJÁNDÉK	FENYŐFA	KARÁCSONY
BEJGLI	HAVAS	KESZTYŰ
CSENGETTYŰ	HIDEG	SÁL
DIÓ	HÓ	SAPKA
DÍSZ	HÖEMBER	SZÁNKÓ
ÉNEK	JÉG	TÉL
FAGY	KALAP	TÉLAPÓ

Legyen szép a Karácsonyod!

Az előttünk álló év első felének főbb alkalmai, programjai.

- Óévi istentisztelet: december 31. szombat - 17.00
- Újévi istentisztelet: január 1. vasárnap - 10.00
- Az Ökumenikus Imahét 2019. január 20-27. között lesz. Az imahét anyagát az indonéziai keresztyén testvérek állították össze, amelynek a központi igéje így hangzik: „Az igazságra, csakis az igazságra törekedj!” 5Móz.16,18-20

- Presbiteri konferencia: február 16. Kocs
- Asszonykonferencia: március 9. Szákszend
- Nagyböjt kezdete: március 10.
- Ifjúsági találkozó: április 6. Bánhida
- Virágvasárnap: április 14.
- Nagyheti evangelizáció: április 16- 19.
- Nagypéntek: április 19. – munkaszüneti nap!
- Húsvétvasárnap: április 21.
- Húsvéthétfő: április 22.
- Kórustalálkozó: április 27. Szőny
- Mennybemenetel ünnepe: május 30.
- Konfirmáció: június 2.
- Pünkösdszombat: június 9.
- Egyházkerületi családi tábor: július 1-6. B.fenyves
- Angol gyermektábor: július 15-19.
- Gyülekezeti családi tábor: az időpont és a helyszín még bizonytalan.

Keressék fel honlapunkat, amelyen a gyülekezeti élet aktuális hírei mellett, meg lehet hallgatni a vasárnapi prédikációkat, meg lehet nézni az alkalmainkon készült képeket. www.refbanhida.hu Ha valaki elektronikus levelet szeretne küldeni a következő címen, megteheti: szalex.hajni@gmail.com Kérjük a testvéreket, juttassák el írásaikat, biznyságtévéseiket, verseiket, beszámolóikat, a Kiáltó Szó szerkesztőinek. Elérhetőségeink: 2800 Tatabánya, Árpád utca 1. Tel: 06 34 333 577, 06 30 37 30 036.

ÁLDÁS! BÉKESSÉG!

